

[Oluf Pedersen.]

kommende 100 Mill. Kr., i alt et Beløb, som svarer til en 400 Kr. pr. Familie. Naar man yderligere tager Hensyn til, at Fordyrelsen igennem Skatterne bortfalder, vil jeg mene, at det drejer sig om et Beløb paa ca. 600 Kr. i Lettelse for hver Familie.

Efter Lovforslaget ophæves ikke straks alle Skatter, men kun, hvad der er Midler til. En Del Skatter maa afvikles gradvis, det gælder særlig de Skatter, der anvendes til social Forsorg. Her spiller Afviklingen af selve den sociale Nød en afgørende Rolle. For det offentlige spiller Lønningerne en betydelig Rolle. De vil falde automatisk efter gældende Lov, naar der kommer en Nedgang i Prisniveauet. En Række Tilskud til Erhvervslivet, til Teaterdrift og deslige vil det ogsaa være naturligt at afskaffe. Man vil ad den Vej, uden at træde nogen for nær, komme til en Afvikling af alle Skatterne, men ligesom man har paalignet dem lidt efter lidt, vil det naturligvis ogsaa tage sin Tid at afvikle dem.

Jeg skal til Slut fremsætte nogle Udtalelser om Virkningerne af en saadan Lov. For det første vil der blive fri Adgang til Jord. Jeg tillægger det stor Betydning. Det bliver lettere at skabe sig Arbejdsmuligheder, hvad enten det gælder Havebrug eller andet Jordbrug. Dernæst bliver Arbejdsudbyttet for dem, der udfører Arbejdet, større; naar man nedsætter Skatterne paa Forbrug og Omsætning, falder Priserne for Forbrugerne, selv om Producenten faar det samme. Det vil sige, at derved faar man større Købekraft. Det, som man i Dag betaler til Monopolisterne, det Beløb mangler den arbejdende Befolkning i sin Omsætning.

Man kan jo komme ind paa mange mærkelige Betragtninger, naar man beskæftiger sig med Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Der er mange, der tror, at Arbejdsløshedsspørgsmaalet for saa vidt er et Spørgsmaal om Arbejdsmængde. Intet er en større Misforstaaelse. Spørgsmaalet om Arbejdsløshed er ikke Spørgsmaalet om lidt eller meget Arbejde, men udelukkende et Spørgsmaal om Arbejdets Fordeling. Hvis man fratager nogen, som udfører Arbejde, en Del af hans Arbejdsudbytte, vil dette medvirke til Arbejdsløshed. Det er meget afgørende, at man faar ordnet det saadan i Samfundet, at Fortjenesten bliver retfærdig, det vil sige mere ligelig fordelt, og derfor maa man afskaffe Monopol- og Særrettighederne, hvis man vil af med Arbejdsløsheden.

Det er givet, at paa dette Omraade spiller hele vort Skattesystem, hvorefter

der maa udredes omkring 1 Milliard om Aaret, en meget væsentlig Rolle, og det er derfor i og for sig ikke mærkeligt, at man har Arbejdsløshed. Det vilde være mere mærkeligt, om det ikke var saaledes, at man havde denne Arbejdsløshed, naar man forærer de samfundsskabte Værdier til Privatkapitalen, naar man yderligere har øget Rentefeltet gennem offentlig Gæld og endda yderligere gjort Livet dyrere ved Told.

Jeg vil henvise til, at man i et bestemt Land har foretaget Foranstaltninger, der vel ikke opfylder de Ønsker, som vi stiller, men som er paa Linie dermed. Det er Estland, som har foretaget en stor Jordudstyknings, Skatte- og Toldnedsættelser og har opnaaet et lavt Prisniveau. Man har i dette Land ikke foretaget alle disse mange Statsforanstaltninger i Form af offentlige Arbejder, som man i Regelen anfører som Midler til at skabe Beskæftigelse. Men til Trods herfor har Resultatet dér været, at man er kommet hele Arbejdsløsheden til Livs, og at man har faaet stigende Lønninger, bedre Betaling for den arbejdende Befolkning.

Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig og forhaabentlig ogsaa hurtig Behandling; det vilde jo være rart at faa det gennemført allerede, inden vi skal have en ny Grundlov.

Det andet Lovforslag, jeg skal tillade mig at forelægge, er Forslag til Lov om Formueafgift til Afvikling af den offentlige Gæld. Dette Lovforslag er knyttet meget nær til Forslaget til Lov om Ligeretten til Jord. Det fastsætter en Afgift af al den Formue, som ikke er anbragt i fast Ejendom enten som Eje eller i Pant. Afgiften er 30 pCt., og den erlægges med 2 pCt. aarlig i 25 Aar. Det foreslaas, at Afgiften paalægges Banker og Sparekasser, og Forslaget svarer i nogen Maade til det, som er gennemført i Norge, hvor der svares en Afgift paa 25 pCt. af Rentebeløbet. Det foreslaas ogsaa, at der svares en tilsvarende Afgift af Formuer, der er anbragt i Livsforsikringer og paa anden Maade.

Naar vi ikke foreslaar blot en almindelig Formueafgift paalagt Formueejerne, men Opkrævning gennem fast Ejendom, Banker, Selskaber o. s. v., er det for at faa alle Formuer med. Nu svares der Formueskat af ca. 9½ Milliard, medens der i vort Forslag deltager den dobbelte Formuemængde. Noget skyldes vel Fritagelse, men Hovedsagen er utvivlsomt Omgaaelse — en Omgaaelse, som i Dag finder Sted, og som er lettest for de store Formuer, der kan sikre sig den dertil nødvendige sagkyndige Bistand. En norsk Undersøgelse har vist,